

Kúria Gfv. 30.333/2022/5.

Egyéb gazdasági jogi ügy

A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság

végzése:

Az ügy száma: Gfv.VI.30.333/2022/5.

A tanács tagjai: Dr. Simonné dr. Gombos Katalin a tanács elnöke

Dr. Farkas Antónia előadó bíró

Dr. Döme Attila bíró

Dr. Madarász Anna bíró

Dr. Tibold Ágnes bíró

A felperes: ...

A felperes képviselője: Dr. Demuth Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Demuth Győző ügyvéd)

Az alperes: ...

A per tárgya: kártérítés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Győri Törvényszék 1.Pf.20.048/2022/7.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Győri Járásbíróság P.21.939/2020/18.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős végzést hatályon kívül helyezi, és a másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

Megállapítja, hogy a felülvizsgálati eljárásban a felperesnek 1.184.700 (egymillió-száznnyolcvannégyezer-hétszáz) forint felülvizsgálati eljárási költsége merült fel.

Megállapítja, hogy a felperes 319.300 (háromszáztizenkilencezer-háromszáz) forint felülvizsgálati eljárási illeték visszatérítését kérheti a Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékes adó- és vámigazgatóságánál.

Az végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes mint hitelnyújtó, valamint R.... E.... és az alperes mint hitelfelvevők és zálogkötelezettek 2007. március 6-án hitel- és zálogszerződést kötöttek lakásvásárlás finanszírozására. A szerződés szerint a felperes arra vállalt kötelezettséget, hogy 61.400 CHF összegű devizahitelt tart a hitelfelvevők rendelkezésére és forintban legfeljebb 9.000.000 forint összegű kölcsönt folyósít a részükre. A felek a szerződésben megállapodtak abban, hogy a kölcsön folyósítása forintban történik, a lehívott devizaösszeg átváltásával, a folyósításkor érvényes pénztári devizavételi árfolyamon számítva. A szerződés 5.2. pontja értelmében a bank a hitelfelvevő megjelölt forintszámlája javára a kölcsönösszeget jóváírja és a folyósított kölcsönnel finanszírozott, az adásvételi szerződésben meghatározott vételárrészt a hitelfelvevő megjelölt forintszámlája egyidejű megterhelésével, a vételár letéti kezelésével megbízott d.. M..... S.... ügyvéd ügyvédi letéti számlájára történő átutalással teljesíti.

[2] A felperes 2007. március 12-én 9.000.000 forintot utalt át R.... E.... számlájára, amelyet ugyanazon a napon 9.000.000 forinttal megterhelt, és átutalta azt a szerződésben foglaltaknak megfelelően d.... M..... S.... ügyvéd számlájára a közleményrovatban feltüntetve: „ingatlan vételára R... E...”.

[3] 2019. február 27-én a felperes a hitel- és zálogszerződést azonnali hatállyal felmondta, ekkor az alperes és R.... E.... tartozása mindösszesen 12.327.442 forint volt.

[4] A felperes 2019. szeptember 2-án a fenti szerződésből eredő követelését a M..... C....Zrt.-re engedményezte.

[5] 2019. június 28-án dr. Szabó László közjegyző az alperes kérelmére fizetési meghagyást bocsátott ki a felperes ellen 61.400 CHF összegű tőketartozás behajtása érdekében. Az alperes a fizetési meghagyás benyújtásának indokaként azt jelölte meg, hogy a felperessel kötött szerződés tárgyát, vagyis a 61.400 CHF összeget nem kapta kézhez. A fizetési meghagyás ellentmondás hiányában 2019. augusztus 30-án jogerőre emelkedett, majd az alperes 2019. október 1-én végrehajtási lap kiállítását kérte a felperessel szemben d... S.... L.... közjegyző előtt. A felperes - elkerülendő a végrehajtási eljárásból eredő további költségeket - 2019. november 19-én 61.400 CHF összeget, továbbá 300.000 forintot kifizetett az alperes részére.

[6] A közjegyző a 2019. december 20-án kelt, 5. sorszámú végzésében a végrehajtási eljárást befejezetté nyilvánította. Az alperes és R.... E... ezt követően 2020. január 31-én a M..... C.... Zrt.-nek mint a felek között létrejött hitel- és zálogszerződésből eredő követelés jogosultjának a szerződés alapján fennálló tartozását megfizette.

[7] A teljesítést követően, 2019. december 19-én a felperes pótmagánvádlóként a Székesfehérvári Járási Ügyészségen vádindítványt terjesztett elő az alperessel szemben, amelyben jelentős kárt okozó csalás és közokirat-hamisítás büntetével vádolta. Egyben magánfélként polgári jogi igényt érvényesítve 19.036.210 forint megfizetésére kérte kötelezni az alperest szerződésen kívül okozott kártérítés jogcímén. A járási ügyészség a vádindítványt a Székesfehérvári Járásbírósághoz benyújtotta, azonban a bíróság azt a 2020. január 21-én kelt 16.Bp.3/2020/2. számú végzésével elutasította. A végzés, valamint annak mellékleteként a polgári jogi igényt tartalmazó vádindítvány az alperes részére 2020. január 30-án kézbesítésre került. A végzés ellen a felperes jelentett be fellebbezést, amelynek eredményeként a Székesfehérvári Törvényszék a 2021. május 11-én kelt 1.Bf.16/2021/4. számú határozatával az elsőfokú bíróság végzését részben hatályon kívül helyezte, és e tekintetben az elsőfokú bíróságot az eljárás folytatására utasította. Az eljárás 1.B.309/2021. számon indult újra a Székesfehérvári Járásbíróságon.

[8] A felperes fentiekén kívül 2019. december 20-án fizetési meghagyás kibocsátását is kérte az alperessel szemben 64.000 CHF tőke és 300.000 forint eljárási díj és kamata megfizetése iránt szerződés kívül okozott kártérítés jogcímén. A fizetési meghagyást d... V.... Á.... d..... közjegyző 44012/Ü/31550/2019/2. számon kibocsátotta, amelyet az alperesnek 2020. január 9-én szabályszerűen kézbesítettek. A fizetési meghagyással szemben az alperes ellentmondást terjesztett elő, így az eljárás perré alakult.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[9] A felperes 2020. február 6-án benyújtott keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 61.400 CHF összegű tőke és 300.000 Ft eljárási díj, valamint az eljárási díj után 2019. november 20-tól a kifizetés napjáig járó, a jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű késedelmi kamat, valamint perköltség megfizetésére. Keresete jogcímeiként elsődlegesen a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:519. § (1) bekezdését, a szerződésen kívül okozott kár megtérítése iránti igényt jelölte meg; másodlagosan a Ptk. 6:579. § (1) bekezdése alapján jogalap nélküli gazdagodás megtérítése jogcímén kívánta érvényesíteni a követelést.

[10] Az elsődleges kereseti kérelem kapcsán kifejtette, hogy az alperes valótlán tények alapján kérte a fizetési meghagyás kibocsátását vele szemben, hiszen tisztában volt azzal, hogy a kölcsönt megkapta. A másodlagos jogcím indokaként utalt arra, hogy a rosszhiszemű alperes oldalán a bank rovására olyan gazdagodás keletkezett, amelynek tekintetében az alperes nem rendelkezett joggalappal.

[11] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Érvelése szerint a fizetési meghagyás jogerőre emelkedett, amelynek a fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009. évi L. törvény (a továbbiakban: Fmhtv.) 36. § (1) bekezdése alapján ugyanaz a hatálya, mint a jogerős ítéletnek; a felperes pedig azzal szemben perújítási eljárást nem kezdeményezett. Utalt a felperes mint pótmagánvádló által indított büntetőeljárásra, amelyben a bíróság a vádindítvánnyal együtt a polgári jogi igényt is elutasította, amely így álláspontja szerint szintén ítélt dolognak minősült. Utalt az Fmhtv. 27. § (1) bekezdés g) pontjára annak alátámasztásaként, hogy a felperes fizetési meghagyás kézbesítése utáni teljesítése elismerésnek minősült. Allította azt is, hogy a felperes az általa megjelölt másodlagos jogcímre - mivel arra a pert megelőző nemperes eljárásban nem hivatkozott - nem alapíthatja a keresetét. Hangsúlyozta, hogy - a felperes állításával szemben - arra figyelemmel kérte a fizetési meghagyás kibocsátást, mivel a kölcsön tárgyát, a deviza összeget nem kapta meg.

Az elsőfokú ítélet és a másodfokú végzés

[12] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest 61.400 CHF és 1.878.514 forint perköltség felperes részére történő megfizetésére, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[13] Az elsőfokú bíróság az elsődleges, szerződésen kívüli kártérítésre alapított kereseti kérelmet - jogalap hiánya miatt - nem találta alaposnak. Kifejtette, hogy nem minősül az alperes részéről jogellenes károkozó magatartásnak az, hogy igényét fizetési meghagyással kívánta érvényesíteni a felperessel szemben. Indokolása szerint a felperesnek lehetősége volt arra, hogy azzal szemben ellentmondást terjesszen elő, amelynek elmulasztására - a felperes által is elismerten - adminisztrációs hiba folytán került sor.

[14] Nagyobb részben alaposnak ítélte ugyanakkor a felperes másodlagos, jogalap nélküli gazdagodásra alapított kereseti kérelmét. Indokolásában rámutatott arra, hogy ezen igény megalapozottságához szükséges mindhárom feltétel fennáll: bizonyított a vagyoni előny a gazdagodó (az alperes) oldalán, a gazdagodást más (a felperes) rovására szerezze meg, a gazdagodásnak pedig nem volt jogalapja. Erre figyelemmel a svájci frankban megjelölt tőkeösszeg megfizetésére kötelezte az alperest, míg a 300.000 Ft eljárási díj tekintetében elutasította a keresetet arra hivatkozással, hogy azt a felperes a közjegyzői kamarának és nem az alperesnek fizette meg.

[15] Az elsőfokú bíróság vizsgálta az alperes ellenkérelmében foglalt egyéb hivatkozásait és azt nem találta alaposnak. Az ítélt dologra vonatkozó alperesi érveléssel szemben kiemelte, hogy az általa indított nemperes eljárásban jogerőre emelkedett fizetési meghagyás jogalapját a kölcsön képezte, míg a felperes perindítási jogosultságát az alperes jogalap nélküli gazdagodása teremtette meg, mint a felek közötti szerződésen kívüli igény. A felperesnek mint pótmagánvádlónak előterjesztett polgári jogi igénye kapcsán úgy foglalt állást, hogy az azt tartalmazó vádindítványt a büntetőbíróság elutasította, így a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 169. § (2) bekezdésében írt feltételek nem teljesültek, ezért ítélt dologról ez esetben sem lehet szó. Végül nem fogadta el az alperes érvelését az elismerés hatályú teljesítés kapcsán sem és indokolása szerint a Pp. 185. § (1) bekezdése alapján a felperest megillette a keresetváltogatás körében a másodlagos jogcím megjelölése.

[16] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az eljárást hivatalból megszüntette.

[17] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészítette és egyebek mellett rögzítette, hogy a felperes az Ügyészséghez 2019. december 19-én készített vádindítványban a jelen per tárgyában azonos tényalapról, azonos jog iránt polgári jogi igényt érvényesített a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 556. § (2) bekezdése alapján, bűncselekménnyel - szerződésen kívül - okozott kár megtérítését kérte 19.036.210 forint összegben a perben hivatkozott tényállás mellett. Rámutatott arra, hogy a vádindítvány folytán indult büntetőeljárás jelenleg is folyamatban van.

[18] A fentiek szerint kiegészített tényállás alapján a másodfokú bíróság megállapította, hogy a felperes a polgári jogi igénnyel azonos tartalmú, ugyanazon ténybeli alapról, ugyanazon jog iránt az alperessel szemben a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet 2019. december 20-án terjesztette elő. Hangsúlyozta, hogy ekkor a büntetőeljárás keretében a polgári jogi igény ugyanazon jog iránt, ugyanazon ténybeli alapról már előterjesztésre került. Kiemelte, hogy ez alapján az alperes az ellenkérelmében helyesen hivatkozott az ítélt dologra mint perakadályra. Erre figyelemmel a Pp. 176. § (1) bekezdés d) pontja és a 240. § (1) bekezdés a) pontjára utalással rendelkezett az ítélet hatályon kívül helyezése és az eljárás hivatalból történő megszüntetése iránt a Pp. 379. § alapján.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[19] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a másodfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte. Állította, hogy a jogerős végzés a Pp. 176. § (1) bekezdés d) pontjába és a 240. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző módon jogszabálysértő.

[20] A Pp. 180. § (1) bekezdése és a 256. § (2) bekezdése alapján kiemelte, hogy a fizetési meghagyás alperes részére történő kézbesítésével álltak be a perindítás joghatásai, amelyre 2020. január 9. napján került sor. Állította, hogy a Be. 558. § (1)-(2) bekezdése alapján a polgári jogi igény tekintetében a perindítás joghatásai beálltára az azt tartalmazó vádindítvány alperes részére történő kézbesítésével együtt került sor 2020. január 30-án. A felperes ez alapján rámutatott arra, hogy a jogerős végzés indokolásában írtakkal szemben a perindítás joghatásai nem az adott eljárás megindításakor, hanem a fizetési meghagyás, illetve a polgári jogi igényt tartalmazó vádindítvány alperes részére történő szabályszerű kézbesítésével álltak be. Érvelése szerint, arra figyelemmel, hogy a polgári perben a perindítás joghatásai hamarabb álltak be (2020. január 9.) mint a büntetőeljárásban (2020. január 30.), ezért perfüggőségre hivatkozással a polgári eljárást megszüntetni nem lehetett volna. Előadta ugyanakkor azt is, hogy az újra indult büntetőeljárásban 2021. augusztus 2. napján kelt nyilatkozatával a polgári jogi igényét visszavonta.

[21] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős végzés hatályban fenntartását kérte. Elsődlegesen vitatta a felperes képviselőjében eljáró ügyvéd képviselői jogosultságát a meghatalmazás alaki hiányosságaira hivatkozással. Az ügy érdemében hangsúlyozta, hogy a felperes már a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelem előterjesztését megelőzően tett a vádindítvánnyal azonos tartalommal feljelentést (2019. október 31.), azonban azt a Székesfehérvári Rendőrkapitányság elutasította. Erre figyelemmel állította, hogy a büntetőeljárás a polgári per alapjául szolgáló nemperes eljárást megelőzően már megindult. Kiemelte, hogy jogszabálysértő a felperes azon magatartása, hogy ugyanazon igényét két eljárásban is párhuzamosan érvényesíti. Kifejtette azt is, hogy a felperes a jelen követelését a M..... C..... Zrt.-re engedményezte, így nem volt jogalapja ismételten követelést érvényesíteni arra is figyelemmel, hogy az alperes az engedményezett követelést a M..... C..... Zrt. részére megfizette.

A Kúria döntése és jogi indokai

[22] A Kúria előjáróban az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében hivatkozottak alapján azt vizsgálta, hogy hatályos-e a felperes felülvizsgálati kérelme. A Kúria megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelemhez csatolt meghatalmazásból megállapítható, hogy a meghatalmazást a felperes képviselőjében d... S.... E... jogi vezető és d... M..... Z... kamarai jogtanácsos mint együttes képviselőre jogosult munkavállalók írták alá. Az, hogy a jogi vezető és a kamarai jogtanácsos a felperes együttes képviselőre jogosult munkavállalója, a közhiteles cégnyilvántartásból megállapítható. A kiállított meghatalmazás megfelelt mind a Pp. 67. § (1)-(2) bekezdésében, és 325. § (1) bekezdés f) pontjában, mind az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény 34. §-ában írtaknak. Sem a felhívott jogszabályhelyek, sem a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény képviselőre vonatkozó 8-9. §-ai nem tartalmaznak rendelkezést arra nézve, hogy a meghatalmazás mellékleteként - annak érvényességéhez - csatolni kellene az alperes által hiányolt aláírási címpéldányt és a felperes cégkivonatát. Erre figyelemmel a Kúria az alperes érvelésével szemben megállapította, hogy a felperes képviselőjében eljáró ügyvédi iroda részére adott meghatalmazás megfelelt a jogszabályoknak, így az általa tett nyilatkozatokat érdemben bírálta el.

[23] A Kúria a jogerős végzést a Pp. 423. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és azt a kérelemben megjelölt okokból jogszabálysértőnek találta.

[24] A felperes felülvizsgálati kérelmében a perindítás joghatásainak másodfokú bíróság által történt téves értelmezését kifogásolta. A felperes helyesen utalt a Pp. 180. § (1) bekezdése és 256. § (2) bekezdése alapján arra, hogy a perindítás joghatásai nem a keresetlevél (jelen esetben a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelem) benyújtásával, hanem annak az alperes részére történt szabályszerű kézbesítésével álltak be, amelyre az adott esetben 2020. január 9-én került sor. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság álláspontjától eltérően - a perfüggőség megállapítása szempontjából - nem annak van jelentősége, hogy mikor indult az eljárás, vagyis a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet a felperes a közjegyzőnél jogosultként mikor terjesztette elő, hanem annak, hogy az alperessel mikor közölték azt. Ennek megfelelő szabályt tartalmaz a Be. 558. § (2) bekezdése is, amikor a polgári jogi igény érvényesítésére és elintézésére - a (3) bekezdésben meghatározott kivétellel - a polgári perrendtartásról szóló törvénynek a keresetlevél előterjesztéséhez fűződő joghatásokra, valamint a perindítás joghatásainak beállítására vonatkozó rendelkezéseit rendeli alkalmazni.

[25] A felülvizsgálati kérelemben kifejtettekkel szemben a Kúria hangsúlyozza, hogy a 2020. január 30-án az alperes részére kézbesítették a vádindítványt, az annak elutasításáról rendelkező végzés mellékleteként. A Be. 787. § (1) bekezdése a pótmagánvádas eljárásra az ott írt eltérésekkel a Be. rendelkezéseit rendeli alkalmazni és a Be. LXXX. fejezete tartalmazza az elsőfokú bíróság ügydöntő határozatait. E fejezetben írtak alapján megállapítható, hogy a vádindítványt elutasító elsőfokú bírósági határozat nem minősül ügydöntő határozatnak. A Pp. 180. § (2) bekezdése kimondja, ha a per a bíróság jogerős érdemi határozata nélkül fejeződik be, a keresetlevél előterjesztésének és a perindításnak a joghatásai - törvény eltérő rendelkezése hiányában - elenyésznek. Mindebből az következik, hogy a perindítás joghatásai a büntetőeljárásban 2020. január 30. napján még nem álltak be, hiszen ekkor a vádindítványt csak tájékoztatásul küldték meg az alperes részére. A Székesfehérvári Törvényszék az elsőfokú bíróság e végzését részben hatályon kívül helyezte és részben az eljárás folytatására utasította az elsőfokú bíróságot, így csak ezt követően kerülhetett sor a vádindítvány alperes részére történő, a polgári jogi igény vonatkozásában a perindítás joghatásait is kiváltó kézbesítésére; szükségképpen 2020. január 9-ét követően. A felperes ugyanakkor a felülvizsgálati kérelmében arra is utalt, hogy az újra indult büntetőeljárásban a polgári jogi igényét a 2021. augusztus 2-án kelt nyilatkozatával visszavonta, azonban erre vonatkozó bizonyíték nem áll rendelkezésre a peres iratok között, így e hivatkozását a Kúria nem vizsgálta.

[26] Mindezek alapján rögzíthető, hogy a másodfokú bíróság jogerős végzésében - az elsőfokú ítélet indokolása 9. oldalának 3. bekezdésében kifejtettekkel szemben - jogszabálysértő módon állapította meg, hogy a Pp. 176. § (1) bekezdés d) pontja szerinti perakadály, ítélt dolog (helyesen: perfüggőség) áll fenn. Erre figyelemmel a Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontja alapján az eljárás hivatalból történő megszüntetésének a feltételei nem álltak fenn. A felülvizsgálati ellenkérelemben foglaltakkal ellentétben annak nincs jelentősége, hogy a felperes a vádindítvánnyal azonos tartalmú feljelentést a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelem előterjesztését megelőzően már megtette, hiszen azt a rendőrkapitányság elutasította, és a Be. 787. § (2) bekezdés a) pontja alapján ez teremtette meg a lehetőséget a felperesnek, hogy pótmagánvádlóként fellépjen. Az a tény pedig, hogy a felperes igényét két eljárásban is megkísérelte érvényesíteni, nem jogszabálysértő, azonban a Pp. 176. § (1) bekezdés d) pontja alapján - a perfüggőség szabályának helyes értelmezése alapján - igénye csak az egyik eljárásban kerülhet érdemben elbírálásra. Szintén nem releváns az sem, hogy a felperes az alperessel és adóstársával szembeni követelését harmadik személyre engedményezte, hiszen jelen eljárásban nem a közöttük létrejött kölcsönszerződésből eredő követelését érvényesítette.

[27] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a Pp. 424. § (3) bekezdése alapján a jogerős végzést hatályon kívül helyezte, és a másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

[28] A megismételt eljárásban a másodfokú bíróságnak - amennyiben az alperes által a per során hivatkozott, egyben a bíróság által hivatalból is vizsgálendő egyéb pergátló kifogásai eredményre nem vezetnek - érdemben kell elbírálnia az alperes által az elsőfokú bíróság ítéletével szemben előterjesztett fellebbezést.

[29] Mivel az alperesnek igazolt költsége a felülvizsgálati eljárásban nem merült fel, a Kúria a Pp. 424. § (4) bekezdése alapján csak megállapította a felperes felülvizsgálati eljárással felmerült költségét, amely a felperes által lerótt, a pertárgy értéke szerint fizetendő 930.700 forint felülvizsgálati eljárási illetékből, valamint a jogi képviselőjének munkadíjából (200.000 forint + áfa) áll. Az ügyvédi munkadíj összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5)-(6) bekezdése, és 4/A. § (1) bekezdése alapján állapította meg, figyelemmel az elvégzett jogi tevékenységre is. A Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 80. § (1) bekezdés i) pontja alapján rendelkezett a szükségtelenül megfizetett eljárási illeték felperes részéről történő visszaigénylésének lehetőségéről.

[30] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 405. § (1) bekezdése és a 391. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[31] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

[32] 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 176. § (1) bekezdés d) pont, 180. § (1)-(2) bekezdés, 240. § (1) bekezdés a) pont

[33]

A döntés elvi tartalma

[34] A perindítás joghatásai nem a keresetlevél (a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelem) benyújtásával, hanem annak az alperes (kötelezett) részére történt szabályszerű kézbesítésével állnak be.

Budapest, 2023. április 19.

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin s. k. a tanács elnöke, Dr. Farkas Antónia s. k. előadó bíró, Dr. Döme Attila s. k. bíró, Dr. Madarász Anna s. k. bíró, Dr. Tibold Ágnes s. k. bíró

A kiadmány hitelével:

S.K. bírósági ügyintéző

TARTALOMJEGYZÉK

Kúria Gfv. 30.333/2022/5.	1
Egyéb gazdasági jogi ügy	1
Indokolás	1